

เปาโล พระสังฆราช ผู้รับใช้บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้า
ร่วมกับบรรดาพระสังฆราชแห่งสภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์
เพื่อเป็นที่จดจำไว้ตลอดไป

สมณกฤษฎีกา เรื่อง การอบรมเพื่อเป็นพระสงฆ์

อารัมภบท

สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์ที่ราบดีว่าความปรารถนาที่จะฟื้นฟูทั่วประเทศศาสนจักรนั้นส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับศาสนบริการของบรรดาพระสงฆ์ที่ได้รับพลังบันดาลใจจากจิตตารมณ์ของพระคริสตเจ้า¹ จึงประกาศอย่างหนักแน่นถึงความสำคัญของการอบรมเพื่อเป็นพระสงฆ์ และเน้นถึงหลักการสำคัญบางประการเพื่อย้ำกฎหมายซึ่งเป็นที่รับรองแล้วจากประสบการณ์ที่ผ่านมาหลายศตวรรษ และเพื่อนำเนื้อหาใหม่ๆเพิ่มเติมเข้ามาซึ่งจะทำให้ธรรมนูญและกฤษฎีกาของสภาสังคายนาครั้งนี้ตอบสนองต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป การอบรมเพื่อเป็นพระสงฆ์นี้จำเป็นสำหรับพระสงฆ์ทุกองค์ ทั้งคณะสงฆ์ของสังฆมณฑลและคณะสงฆ์นักพรต ไม่ว่าจะอยู่ในจารีตใด ดังนั้นข้อกำหนดต่อไปนี้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการอบรมคณะสงฆ์ของสังฆมณฑลจึงต้องปรับเท่าที่จำเป็นให้เข้ากับพระสงฆ์ทุกองค์ด้วย

I. **ต้องจัดเตรียมข้อกำหนดในการอบรมเพื่อเป็นพระสงฆ์ของแต่ละประเทศ**

1) ในเมื่อประชาชนและท้องถิ่นมีความแตกต่างกันอย่างมาก จึงออกกฎหมายได้เพียงในหลักการสำคัญๆเท่านั้น ส่วนในแต่ละประเทศและจารีตต่างๆโดยเฉพาะจึงต้องจัดให้มี “หลักสูตรการอบรมเพื่อเป็นพระสงฆ์” ที่สภาพระสังฆราชต่างๆ เป็นผู้กำหนด² ต้องตรวจตราแก้ไขหลักสูตรนี้ตามโอกาส และจัดให้มีการรับรองจากสันตะสำนัก เพื่อกฎหมายสากลจะได้รับการดัดแปลงปรับปรุงให้เหมาะกับสภาพของท้องถิ่นและกาลเวลา ให้การอบรมเพื่อเป็นพระสงฆ์ตอบสนองความต้องการด้านงานอภิบาลในท้องถิ่นที่ต้องปฏิบัติศาสนบริการนั้น

II. **การส่งเสริมกระแสเรียกเป็นพระสงฆ์ให้เข้มข้นขึ้น**

2) การส่งเสริมกระแสเรียกเป็นหน้าที่ของชุมชนคริสตชนทั้งหมด³ ซึ่งก่อนอื่นหมดต้องเริ่มด้วยการดำเนินชีวิตคริสตชนแท้จริง สิ่งที่จะช่วยเหลือได้มากที่สุดในเรื่องนี้คือครอบครัวที่เปี่ยมด้วยจิตตารมณ์

ความเชื่อ ความรัก และความเลื่อมใสศรัทธา ครอบครัวจึงเป็นเสมือนสามเณรลัยแห่งแรก ต่อมาก็คือชุมชนในเขตวัดที่บรรดาเยาวชนมีส่วนร่วมในชีวิตของชุมชน บรรดาครูบาอาจารย์และผู้มีส่วนร่วมในการอบรมสั่งสอนเยาวชนไม่ว่าด้วยวิธีใด โดยเฉพาะคณะกรรมการคาทอลิกซึ่งพยายามหล่อเลี้ยงและส่งเสริมเยาวชนในความดูแลให้ได้รับกระแสเรียกและเดินตามกระแสเรียกนั้นได้โดยอิสระเสรี พระสงฆ์ทุกองค์ควรแสดงความกระตือรือร้นเยี่ยงอัครสาวกในการส่งเสริมกระแสเรียกให้มากที่สุด และดำเนินชีวิตต่อมตน ขยันขันแข็ง เปี่ยมด้วยความยินดี รวมทั้งมีความรักและทำงานร่วมกับเพื่อนพระสงฆ์เพื่อตึงตูดจิตใจของบรรดาเยาวชนให้เข้าหาชีวิตสงฆ์

ส่วนบรรดาพระสังฆราชก็มีหน้าที่ปลุกจิตใจสัตบุรุษในปกครองให้ส่งเสริมกระแสเรียกและเอาใจใส่ปลุกให้ทุกคนร่วมแรงร่วมงานกันอย่างใกล้ชิด ยิ่งกว่านั้น ยังต้องทำตนเป็นเสมือนบิดา ยอมเสียสละทุกสิ่งเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ตนเห็นว่าได้รับเรียกให้มาร่วมงานกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของมวลประชากรของพระเจ้าเพื่อส่งเสริมกระแสเรียกเช่นนี้ตอบสนองกิจการของพระญาณเอื้ออาทรของพระเจ้าซึ่งประทานคุณสมบัติที่เหมาะสมแก่มนุษย์ที่ทรงเลือกให้มีส่วนร่วมสังฆภาพตามฐานันดรของพระคริสตเจ้า ประทานพระพรพรทานช่วยเหลือเขาเหล่านั้น และในเวลาเดียวกันยังมอบเขาให้ศาสนบริกรถูกต้องตามกฎหมายของพระศาสนจักรมีหน้าที่รับรู้และรับรองว่าผู้สมัครรับหน้าที่ยิ่งใหญ่มีความเหมาะสม มีเจตนาถูกต้อง ขอบวชโดยมีอิสระเสรีเต็มที่ แล้วจึงเรียกเขาและเจิมถวายเขาด้วยตราประทับของพระจิตเจ้าให้มาถวายการวินิจฉัยแต่พระเจ้าและรับใช้พระศาสนจักร⁴

สภาสังคายนาเสนอแนะโดยเฉพาะให้ใช้วิธีการร่วมมือกันในรูปแบบต่างๆที่เคยใช้กันมา เช่นการอธิษฐานภาวนาด้วยความกระตือรือร้น การกลับใจใช้โทษบาปแบบคริสตชน รวมทั้งการอบรมสั่งสอนให้ความรู้สึกซึ่งยิ่งขึ้นแก่บรรดาคริสตชน ไม่ว่าจะโดยใช้การเทศน์สอนและการสอนคำสอน หรือโดยใช้อุปกรณ์การสื่อสารมวลชนแบบต่างๆ เพื่อประกาศให้ทุกคนเข้าใจถึงความจำเป็น ธรรมชาติ และความงดงามของกระแสเรียกเป็นพระสงฆ์ นอกจากนี้ สภาสังคายนายังกำหนดให้หน่วยงานเกี่ยวกับกระแสเรียกซึ่งได้จัดตั้งขึ้นแล้ว หรือกำลังจะจัดตั้งขึ้นในแต่ละสังฆมณฑล ในภูมิภาค หรือประเทศต่างๆ ตามเอกสารของสมเด็จพระสันตะปาปาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ต้องช่วยแนะนำงานอภิบาลด้านกระแสเรียกอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องโดยไม่มองข้ามความช่วยเหลือใดๆที่วิชาจิตวิทยาและสังคมวิทยาสมัยปัจจุบันเสนอแนะให้ รวมทั้งส่งเสริมงานนี้ด้วยความรอบคอบอย่างกระตือรือร้น⁵

งานส่งเสริมกระแสเรียกต้องมีใจเปิดกว้างข้ามเขตแดนของแต่ละสังฆมณฑล ประเทศ คณะนักบวช และจารีต แต่ต้องมองถึงความต้องการของพระศาสนจักรสากล และนำความช่วยเหลือโดยเฉพาะให้แก่ภูมิภาคที่มีความต้องการผู้ปฏิบัติงานในสวนองุ่นขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเร่งด่วน

3) ในสามเณรลัยเล็กที่สร้างขึ้นเพื่อเพาะปลูกเมล็ดพันธุ์กระแสเรียก บรรดาสามเณรต้องได้รับการเตรียมตัวให้ติดตามพระคริสตเจ้าพระผู้ไถ่ด้วยใจกว้างและบริสุทธิ์ใจ อาศัยการอบรมเป็นพิเศษด้านศาสนา โดยเฉพาะการแนะนำด้านจิตใจที่เหมาะสม เขาควรได้รับคำแนะนำเยี่ยงบิดาจากพระสงฆ์ผู้ปกครอง โดยมีบิดามารดาคอยช่วยเหลือด้วยตามความเหมาะสม ให้ดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับอายุ จิตวิญญาณและการพัฒนาของเยาวชน และสอดคล้องกับหลักการด้านจิตวิทยาที่ถูกต้องอย่างเต็มที่ โดยไม่

มองข้ามประสบการณ์ที่เหมาะสมของความเป็นมนุษย์และความสัมพันธ์กับครอบครัว⁶ นอกจากนั้น กฎเกณฑ์ต่างๆต่อไปนี้ที่กำหนดไว้สำหรับสามเณรลัทธิใหญ่ก็ต้องปรับใช้กับสามเณรลัทธิเล็กด้วยให้สอดคล้องกับเจตนาและเหตุผลของสามเณรลัทธิเล็ก ต้องจัดการศึกษาอบรมของบรรดาสามเณรอย่างที่ว่าเขาอาจจะไปศึกษาต่อที่อื่นได้ ถ้าเขาตั้งใจจะเลือกดำเนินชีวิตในฐานะอื่น

ยังต้องใช้ความเอาใจใส่เท่าเทียมกันเพื่อส่งเสริมเมล็ดพันธุ์กระแสเรียกของเยาวชนในสถานอบรมเฉพาะอื่นๆที่มีลักษณะและจุดประสงค์เหมือนกับสามเณรลัทธิเล็ก รวมทั้งเยาวชนที่เรียนชั้นมัธยมในโรงเรียนหรือสถานศึกษาอื่นๆ ทั้งยังต้องเอาใจใส่ส่งเสริมสถาบันและการริเริ่มอื่นสำหรับผู้ที่มีอายุมากแล้วซึ่งมีกระแสเรียก(เป็นพระสงฆ์)ด้วย

III. การจัดหลักสูตรการศึกษาอบรมของสามเณรลัทธิใหญ่

4) จำเป็นต้องมีสามเณรลัทธิใหญ่สำหรับการอบรมเพื่อเป็นพระสงฆ์ การอบรมบรรดาสามเณรในสามเณรลัทธิต้องมีจุดหมายอบรมเขาให้เป็นผู้อภิบาลวิญญาณโดยแท้จริงตามพระฉบับของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา⁷ เขาจึงต้องได้รับการเตรียมสำหรับศาสนบริการด้านพระวาจา เพื่อเขาจะได้เข้าใจพระวาจาที่พระเจ้าทรงเปิดเผยได้ดีขึ้น ทำให้พระวาจาเป็นของตนโดยการคิดคำนึง แสดงพระวาจาออกมาด้วยคำพูดและชีวิตความประพฤติ เขาต้องได้รับการเตรียมสำหรับศาสนบริการเกี่ยวกับ การวินิจฉัยและการบันดาลความศักดิ์สิทธิ์ เพื่อจะได้มีพื้นฐานภาวนาและประกอบพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ ปฏิบัติกิจกรรมนำความรอดพ้นโดยการถวายบูชาขอบพระคุณและประกอบพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เขาต้องได้รับการเตรียมสำหรับงานอภิบาลจนสามารถเป็นผู้แทนแสดงองค์พระคริสตเจ้าแก่เพื่อนมนุษย์ พระคริสตเจ้าผู้ “ไม่ได้เสด็จมาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่นและมอบชีวิตของพระองค์เป็นสินไถ่เพื่อมนุษย์ทั้งหลาย” (มก 10:45; เทียบ ยน 13:12-17) และยอมเป็นทาสรับใช้ทุกคน เพื่อเอาชนะใจผู้อื่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (เทียบ 1 คร 9:19)

ดังนั้น ทุกมิติของการอบรมเพื่อเป็นพระสงฆ์ ทั้งด้านจิตใจ สติปัญญา ระเบียบการดำเนินชีวิต จึงต้องจัดให้กลมกลืนกันเพื่อจุดประสงค์ด้านการอภิบาลนี้ บรรดาผู้ให้การอบรมและคณาจารย์จึงต้องร่วมมือกันทำงานเพื่อบรรลุจุดหมายนี้ โดยเชื่อฟังอำนาจปกครองของพระสังฆราชอย่างซื่อสัตย์

5) เนื่องจากว่าการศึกษาอบรมของสามเณรขึ้นอยู่กับกฎที่ชาญฉลาด และโดยเฉพาะขึ้นอยู่กับผู้อบรมที่เหมาะสม จึงต้องเลือกผู้อบรมและคณาจารย์ของสามเณรลัทธิจากบุคคลที่ดีที่สุด⁸ ต้องได้รับการเตรียมอย่างเอาใจใส่ให้มีความรู้สึกซึ่งมั่นคง มีประสบการณ์งานอภิบาลอย่างเหมาะสม ได้รับการอบรมด้านชีวิตจิตและวิธีการสอนเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงจำเป็นต้องจัดให้มีสถาบันเพื่อบรรลุถึงจุดประสงค์ประการนี้ หรืออย่างน้อยให้มีหลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับผู้ให้การอบรม และส่งเสริมให้มีการประชุมบรรดาผู้ปกครองสามเณรลัทธิตามระยะเวลาที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ

บรรดาผู้ปกครองและคณาจารย์ต้องมีสำนึกอยู่เสมอว่าการอบรมเพื่อเป็นพระสงฆ์จะประสบความสำเร็จมากน้อยย่อมขึ้นอยู่กับวิธีการคิดและการกระทำของตน เขาทั้งหลายต้องรวมพลังทั้งด้านจิตใจและการปฏิบัติงานโดยมีอิทธิพลเป็นผู้นำ เป็นครอบครัวเดียวกันทั้งในหมู่ของตนเองและกับบรรดาสามเณร เป็นครอบครัวที่ตอบสนองคำอธิษฐานภาวนาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา “เพื่อเขาจะได้

เป็นหนึ่งในเดียวกัน” (ยอห์น 17:11) และหล่อเลี้ยงความยินดีที่บรรดาสามเณรมีต่อกระแสเรียกของตน. พระสังฆราชยังต้องเอาใจใส่ด้วยความรักเป็นพิเศษต่อผู้ทำงานในสามเณรลัยและแสดงตนเป็นบิดาอย่างแท้จริงในพระคริสตเจ้าต่อบรรดาสามเณรด้วย ในที่สุด พระสงฆ์ทุกคนต้องสำนึกด้วยว่าสามเณรลัยเป็นหัวใจของสังฆมณฑล และให้ความช่วยเหลือของตนโดยเต็มใจ⁹

6) ผู้ให้การอบรมต้องคอยคอยตรวจตราด้วยความเอาใจใส่ถึงเจตนาที่ถูกต้องและความตั้งใจโดยอิสระเสรีตามอายุและความก้าวหน้าของสามเณรแต่ละคน รวมทั้งความเหมาะสมในด้านจิตวิญญาณ ความประพฤติและสติปัญญา สุขภาพที่เหมาะสมด้านร่างกายและจิตใจ และยังต้องพิจารณาถึงความโน้มเอียงที่เขาอาจได้รับสืบทอดมาจากครอบครัวด้วย นอกจากนี้ยังควรขยายความสามารถของบรรดาสามเณรที่จะแบกภาระงานของพระสงฆ์และหน้าที่การอภิบาล¹⁰ ต้องมีจิตใจมั่นคงและใช้การทดสอบที่จำเป็นในการคัดเลือกบรรดาสามเณรทุกครั้ง แม้ในปัจจุบันจำนวนพระสงฆ์ลดลงอย่างน่าเสียใจก็ตาม¹¹ เพราะพระเจ้าจะไม่มีการปล่อยให้พระศาสนจักรของพระองค์ขาดศาสนบริกร ถ้าผู้ที่เหมาะสมได้รับการเลื่อนตำแหน่ง(ให้บวชเป็นพระสงฆ์) ส่วนผู้ที่ไม่เหมาะสมได้รับคำแนะนำฐานบิดาให้ไปทำหน้าที่อื่น และช่วยเหลือให้เขาไปปฏิบัติงานแพร่ธรรมแบบฆราวาสอย่างแข็งขันโดยสำนึกถึงกระแสเรียกของตนในการเป็นคริสตชน

7) ในที่ที่แต่ละสังฆมณฑลไม่มีความพร้อมจะตั้งสามเณรลัยของตนได้ ก็ให้จัดตั้งและส่งเสริมให้มีสามเณรลัยสำหรับหลายสังฆมณฑล รวมกันสำหรับท้องถิ่นหรือสำหรับประเทศ เพื่อจะได้มีสมรรถภาพในการอบรมสามเณรได้อย่างเข้มข้นมากขึ้น กฎเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องเป็นหลักการสูงสุดในเรื่องนี้ สามเณรลัยเหล่านี้ ถ้าเป็นสามเณรลัยสำหรับท้องถิ่นหรือประเทศ ควรมีการปกครองตามระเบียบการที่พระสังฆราชผู้เกี่ยวข้องกำหนดไว้¹² และได้รับการรับรองจากสันตะสำนัก

ในสามเณรลัยที่มีสามเณรจำนวนมาก แม้จะยังต้องรักษาเอกภาพการปกครองและการอบรมสั่งสอนด้านวิชาการไว้ ควรแบ่งบรรดาสามเณรเป็นกลุ่มเล็กๆตามความเหมาะสม เพื่อจะจัดให้มีการอบรมเป็นรายบุคคลได้ดียิ่งขึ้น

IV. ความจำเป็นที่จะต้องให้การอบรมด้านจิตวิญญาณอย่างเข้มข้นยิ่งขึ้น

8) การอบรมด้านจิตวิญญาณต้องสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการอบรมด้านวิชาการและงานอภิบาล โดยเฉพาะอาศัยความช่วยเหลือพิเศษของผู้แนะนำจิตวิญญาณ¹³ จำเป็นต้องอบรมบรรดาสามเณรให้เรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์คุ้นเคยและใกล้ชิดกับพระบิดา อาศัยพระเยซูคริสต์พระบุตรในองค์พระจิตเจ้า อาศัยศีลบวช เขาทั้งหลายจะต้องมีภาพลักษณ์เดียวกันกับพระคริสตเจ้าผู้เป็นพระสงฆ์, ดำเนินชีวิตโดยถอดแบบชีวิตทั้งหมดให้ชัดเจนในฐานะเป็นมิตรกับพระองค์¹⁴ เขาต้องดำเนินชีวิตธรรมล้ำลึกบัสกาของพระองค์จนรู้จักทำให้ประชากรที่เขาได้รับหน้าที่ให้ดูแลได้มีส่วนร่วมธรรมล้ำลึกบัสกาไปด้วย เขาต้องเรียนรู้ที่จะแสวงหาพระคริสตเจ้าด้วยการรำพึงภาวนาพระวาจาของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์โดยมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันกับพระธรรมล้ำลึกศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร โดยเฉพาะในพิธีบูชาขอบพระคุณและพิธีกรรมทำวัตร¹⁵ ในพระสังฆราชที่ส่งเขาไปและในเพื่อนมนุษย์ที่เขาถูกส่งไปพบ โดยเฉพาะคนยากจน เด็กๆ คนเจ็บป่วย คนบาป และผู้ไม่มีความเชื่อ เขาต้องมีความวางใจเยี่ยงบุตร มี

ความรักและศรัทธาต่อพระแม่มาเรียพรหมจารี ซึ่งพระเยซูเจ้า ก่อนจะสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ทรงมอบไว้ให้เป็นมารดาแก่ศิษย์ที่ทรงรัก

เขาคอร์ได้รับการส่งเสริมให้ปฏิบัติกิจศรัทธาต่างๆที่ธรรมชาติของพระศาสนจักรสนับสนุนเสมอมา แต่ก็ต้องระวังอย่าให้การอบรมด้านชีวิตจิตมีแต่เพียงกิจศรัทธาเหล่านี้และความรู้สึกเท่านั้น. บรรดาสามเณรควรเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตตามรูปแบบของพระวรสาร มั่นคงในความเชื่อ ความหวังและความรัก ปฏิบัติคุณธรรมเหล่านี้ให้บรรลุถึงจิตวิญญาณของการอธิษฐานภาวนา¹⁶ เป็นพลังและเกราะป้องกันกระแสเรียก ทำให้คุณธรรมอื่นๆแข็งแกร่งขึ้นและเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะนำมนุษย์ทุกคนเข้ามาหาพระคริสตเจ้า

9) บรรดาสามเณรจะต้องเข้าใจให้ลึกซึ้งถึงธรรมชาติของพระศาสนจักร โดยเฉพาะที่สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์ครั้งนี้ได้อธิบายเป็นพิเศษ มีความผูกพันกับผู้แทนองค์พระคริสตเจ้าด้วยความรักที่ต่อมตนเยี่ยงบุตร และเมื่อได้เป็นพระสงฆ์แล้วก็ต้องมีความผูกพันกับพระสังฆราชของตนในฐานะผู้ร่วมงานที่ซื่อสัตย์และให้ความร่วมมือกับพี่น้องพระสงฆ์ แสดงการเป็นพยานถึงเอกภาพที่ชักนำมวลมนุษย์เข้ามาเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า¹⁷ เขาต้องเรียนรู้ที่จะมีใจกว้าง ร่วมงานในชีวิตของพระศาสนจักรส่วนรวม ดังที่นักบุญออกัสตินกล่าวไว้ว่า “ยิ่งแต่ละคนรักพระศาสนจักรของพระคริสตเจ้ามากเท่าใด เขาก็ยิ่งมีพระจิตเจ้ามากเท่านั้น”¹⁸ บรรดาสามเณรต้องเข้าใจให้แจ่มแจ้งว่าตนไม่ถูกกำหนดไว้ให้มีอำนาจเหนือผู้อื่นหรือมีเกียรติ แต่เพื่อจะมอบตนทั้งหมดเพื่อรับใช้พระเจ้าและเพื่องานอภิบาล เขาจึงต้องได้รับการอบรมด้วยความเอาใจใส่เป็นพิเศษให้เป็นพระสงฆ์ที่รู้จักเชื่อฟัง ดำเนินชีวิตความยากจน และมีจิตรู้จักสละตน¹⁹ เขายังต้องฝึกหัดตนให้ละม้ายคล้ายกับพระคริสตเจ้าผู้ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน พร้อมทั้งจะสละแม้กระทั่งสิ่งที่ไม่เหมาะสม แม้ว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่อนุญาตให้มีได้ก็ตาม

บรรดาสามเณรยังต้องรู้ถึงภารกิจที่จะต้องรับในอนาคต โดยไม่ต้องละเว้นที่จะกล่าวถึงความยากลำบากของชีวิตสงฆ์ ถึงกระนั้นจะต้องไม่มองเพียงแต่อันตรายของการปฏิบัติงานในอนาคตเท่านั้น แต่ต้องปรับตนมากกว่าให้เข้ากับชีวิตจิตที่จะได้รับพลังอย่างมากจากการปฏิบัติงานอภิบาลนี้

10) บรรดาสามเณรที่ดำเนินชีวิตถือสัตยาภิบาลประเพณีนาเคารพของจารีตของตนที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาต้องได้รับการอบรมด้วยความเอาใจใส่สำหรับสภาพชีวิตนี้ ที่เขาจะสละชีวิตสมรสเพื่ออาณาจักรสวรรค์ (เทียบ มธ 19:12) ซิดสนิทกับองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความรักไม่แบ่งแยก²⁰ สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับพันธสัญญาใหม่ เป็นพยานถึงการกลับคืนชีพในโลกหน้า (เทียบ ลก 20:36)²¹ และได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสม เพื่อปฏิบัติความรักอย่างสมบูรณ์นี้ ซึ่งจะช่วยให้เขาเป็นทุกสิ่งสำหรับทุกคนได้เมื่อปฏิบัติศาสนบริการในฐานะพระสงฆ์²² เขาต้องมีความรู้สึกอย่างลึกซึ้งด้วยใจกตัญญูว่าตนรับสถานภาพนี้ไม่ใช่เพราะกฎหมายของพระศาสนจักรกำหนดไว้ แต่เสมือนเป็นของประทานล้ำค่าจากพระเจ้าที่เขาต้องวอนขอด้วยความสุภาพต่อมตน และจะต้องรีบตอบสนองอย่างใจกว้างและอิสระเสรีโดยได้รับพลังบันดาลใจและความช่วยเหลือจากพระพรหทานของพระจิตเจ้า

บรรดาสามเณรต้องมีความรู้ตามสมควรถึงหน้าที่และศักดิ์ศรีของการแต่งงานแบบคริสตชน ซึ่งแสดงถึงความรักของพระคริสตเจ้าต่อพระศาสนจักร (เทียบ อฟ 5:22-23) แต่ควรเห็นชัดว่าการถือ

พรหมจรรย์ถวายตนแด่พระคริสตเจ้านั้นมีคุณค่ามากกว่า²³ ทั้งนี้เพื่อจะได้ตัดสิ้นใจอย่างรอบคอบถวายตนทั้งร่างกายและจิตใจแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของตนด้วยใจกว้างและอิสระเสรี

เขาต้องรับคำตักเตือนถึงอันตรายที่ความบริสุทธิ์ของเขาต้องเผชิญโดยเฉพาะในสภาพสังคมปัจจุบัน²⁴ เขายังต้องเรียนรู้ที่จะใช้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมจากพระเจ้าและแบบมนุษย์ส่งเสริมการสละชีวิตสมรส เพื่อมิให้ชีวิตและการปฏิบัติหน้าที่การงานของเขาต้องรับผลร้ายใด ๆ จากการถือโสด แต่กลับได้รับความสามารถบังคับร่างกายและจิตใจของตนได้อย่างสมบูรณ์และรู้สำนึกยิ่งขึ้น และดังนั้นจะได้รับความสุขตามพระวรสารได้สมบูรณ์ขึ้นด้วย

11) ต้องรักษาหลักการอบรมศึกษาแบบคริสตชนไว้ด้วยความเคารพ และทำให้หลักการเหล่านี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วยความรู้ที่ถูกต้องด้านจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์สมัยใหม่ ดังนั้น อาศัยการจัดให้มีการอบรมอย่างชาญฉลาด บรรดาสามเณรยังต้องรับการอบรมให้บรรลุวุฒิภาวะที่จำเป็น โดยเฉพาะวุฒิภาวะซึ่งแสดงออกมาโดยการมีจิตใจมั่นคง รู้จักใช้เหตุผลอย่างถูกต้องไตร่ตรองตัดสินใจเหตุการณ์และผู้คน. บรรดาสามเณรต้องฝึกฝนอุปนิสัยของตนให้ถูกต้อง เรียนรู้ที่จะฝึกจิตใจให้เข้มแข็ง รู้จักคุณค่าของคุณธรรมเหล่านั้นที่ทรงคุณค่าและทำให้ศาสนบริกรของพระคริสตเจ้าเป็นที่ยอมรับสำหรับคนทั่วไป²⁵ คุณธรรมเช่นนี้ได้แก่ความจริงใจ ความเอาใจใส่ต่อความยุติธรรมอย่างสม่ำเสมอ ความซื่อสัตย์ต่อคำสัญญา การมีความประพฤติอ่อนโยน รู้จักพูดจาอย่างเหมาะสมด้วยความรักต่อทุกคน

ระเบียบการดำเนินชีวิตในสามเณรลัยต้องไม่เน้นว่าเป็นเพียงเครื่องช่วยเหลือสำคัญให้มีความรักและชีวิตร่วมกันเท่านั้น แต่ต้องเป็นส่วนสำคัญของการอบรมทั้งหมดให้รู้จักบังคับตนเอง และส่งเสริมวุฒิภาวะให้มีบุคลิกที่เข้มแข็ง ช่วยสร้างคุณสมบัติของจิตใจที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการปฏิบัติงานของพระศาสนจักรอย่างมีระเบียบและบังเกิดผล กระนั้นก็ดี จำต้องฝึกให้สามเณรมีจิตใจพร้อมที่จะยอมรับอำนาจปกครองของผู้ใหญ่จากใจจริง หรือตามมโนธรรม (เทียบ รม 13:5) และเพราะเหตุผลเหนือธรรมชาติ. กฎระเบียบต่าง ๆ ต้องปรับให้เหมาะกับอายุของสามเณรเพื่อให้เขาค่อย ๆ รู้จักเรียนรู้ที่จะบังคับตนเอง รู้จักใช้อิสรภาพอย่างชาญฉลาด รู้จักทำงานอย่างแข็งขัน²⁶ และฝึกตนเองให้รู้จักทำงานร่วมกับพี่น้องสงฆ์และกับฆราวาส

ชีวิตทั้งหมดของสามเณรลัยต้องมีบรรยากาศของความเลื่อมใสศรัทธา การรักความเงียบ และความสละวนที่จะช่วยเหลือกันแทรกซึมอยู่ทั่วไป ต้องจัดให้เป็นเสมือนการเริ่มดำเนินชีวิตพระสงฆ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

12) เพื่อให้การอบรมด้านจิตใจตั้งอยู่บนรากฐานมั่นคงยิ่งขึ้น และบรรดาสามเณรยินดีตัดสินใจรับกระแสเรียกโดยอิสระเสรีอย่างมีวุฒิภาวะ พระสังฆราชควรจัดให้มีเวลาที่เหมาะสมช่วงหนึ่งเพื่อฝึกฝนด้านจิตใจอย่างเข้มข้นมากขึ้น พระสังฆราชยังต้องกำหนดตามความเหมาะสมให้สามเณรได้พักการศึกษาสักกระยะหนึ่ง หรือให้มีช่วงเวลาฝึกงานอภิบาล เพื่อทดสอบผู้เตรียมตัวเป็นพระสงฆ์ได้ดีขึ้นตามสภาพการณ์ของแต่ละท้องถิ่น ยังเป็นหน้าที่ของพระสังฆราชด้วยที่จะตัดสินใจว่าจะยึดหรือผ่อนอายุที่กฎทั่วไปกำหนดไว้สำหรับผู้ที่รับศีลบวช และยังสามารถตัดสินใจตามโอกาสได้อีกด้วยว่าจะให้สามเณรที่เรียนเทววิทยาจบหลักสูตรแล้วปฏิบัติงานสังฆานุกรชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์หรือไม่

V. การปรับปรุงการศึกษาเกี่ยวกับพระศาสนจักร

13) ก่อนที่บรรดาสามณะจะเริ่มศึกษาวิชาเกี่ยวกับพระศาสนจักรโดยเฉพาะ เขาควรได้รับการศึกษาอบรมด้านมนุษยศาสตร์และวิชาการทั่วไป ที่บรรดาเยาวชนของแต่ละชาติต้องได้รับเพื่อจะเข้าศึกษาชั้นสูงต่อไปได้ นอกจากนั้นเขายังต้องได้รับความรู้ภาษาละตินที่จะช่วยให้เขาเข้าใจและสามารถใช้แหล่งข้อมูลความรู้และเอกสารของพระศาสนจักรได้²⁷ การศึกษาภาษาที่ใช้ในพิธีกรรมเฉพาะของแต่ละจารีตก็นับว่าจำเป็นด้วย ส่วนความรู้ภาษาของพระคัมภีร์และธรรมเนียมก็ควรได้รับการส่งเสริมอย่างมากด้วยตามความเหมาะสม

14) ในการจัดหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับพระศาสนจักร ก่อนอื่นหมดจะต้องจัดให้การศึกษาวิชาปรัชญาและเทววิทยามีความสัมพันธ์เข้าด้วยกันเป็นอย่างดีเพื่อช่วยเปิดใจของบรรดาสามณะให้เข้าใจพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าได้มากยิ่งขึ้น พระธรรมล้ำลึกนี้มีผลกระทบต่อประวัติศาสตร์ทั้งหมดของมนุษยชาติ ยังคงทำงานต่อมาตลอดเวลาโดยเฉพาะในศาสนบริการของพระสงฆ์²⁸

เพื่อให้บรรดาสามณะมีมุมมองเช่นนี้ตั้งแต่ต้น การศึกษาอบรมวิชาเกี่ยวกับพระศาสนจักรควรเริ่มด้วยหลักสูตรความรู้ทั่วไปยาวนานพอสมควร ในการศึกษาเบื้องต้นนี้ควรเสนอให้สามณะเรียนรู้ความหมายของการศึกษาเกี่ยวกับพระศาสนจักร โครงสร้างและจุดหมายด้านงานอภิบาลของวิชาเหล่านี้พร้อมกันนั้นเพื่อช่วยเขาให้สร้างชีวิตทั้งหมดไว้บนความเชื่อลึกซึ้งซึ่งมั่นคงเพื่อรักษากระแสเรียกไว้โดยยินดีถวายตนอย่างมั่นใจด้วยความยินดี

15) ต้องสอนวิชาปรัชญาให้สามณะได้รับการแนะนำเป็นพิเศษเพื่อแสวงหาความรู้มั่นคงและต่อเนื่องเรื่องมนุษย์ โลก และพระเจ้า โดยมีฐานความรู้อยู่บนปรัชญาทรงค่าถาวรที่เป็นมรดกตกทอด (ของพระศาสนจักร)²⁹ โดยคำนึงถึงการค้นคว้าทางปรัชญาร่วมสมัยด้วย โดยเฉพาะการค้นคว้าที่มีอิทธิพลอย่างมากในประเทศของตน รวมทั้งความก้าวหน้าของวิทยาการสมัยใหม่ เพื่อสามณะในปัจจุบันจะได้รับการเตรียมตัวให้รู้จักแนวความคิดปัจจุบันอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งจะเสวนากับผู้ร่วมสมัย³⁰

ยังต้องสอนประวัติศาสตร์ของปรัชญาเพื่อสามณะที่เรียนรู้หลักการพื้นฐานของปรัชญาแบบต่างๆ แล้วจะได้รู้จักยึดถือหลักการที่ได้พิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริง รู้จักค้นพบสาเหตุของความหลงผิดและตอบโต้ความหลงผิดเหล่านี้ได้

วิธีการสอนนั้นเองต้องปลุกเร้าให้สามณะรักที่จะแสวงหาความจริงอย่างเคร่งครัด รู้จักค้นคว้าและพิสูจน์ความจริงโดยยอมรับความจริงว่าความรู้ของมนุษย์มีขอบเขตจำกัด ยังต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษถึงความสัมพันธ์ของปรัชญากับปัญหาแท้จริงของชีวิต รวมทั้งปัญหาที่รบกวนความคิดของสามณะ เขาจะต้องรับความช่วยเหลือให้แลเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลทางปรัชญากับธรรมล้ำลึกเรื่องความรอดพ้นที่เขาจะศึกษาในวิชาเทววิทยาโดยใช้ความเชื่อเป็นเหตุผลที่เหนือกว่าคอยช่วยเหลือ

16) ต้องสอนวิชาเทววิทยาแขนงต่างๆ โดยให้ความเชื่อเป็นแสงสว่างและอำนาจสั่งสอนของพระศาสนจักรช่วยแนะนำ³¹ เพื่อบรรดาสามณะจะได้ตัดดวงคำสอนคาทอลิกได้อย่างละเอียดจากการเปิดเผยของพระเจ้า เข้าใจคำสอนนี้อย่างลึกซึ้ง ทำให้คำสอนนี้เป็นอาหารหล่อเลี้ยงชีวิตจิตของตน³² ประกาศ อธิบาย และปกป้องความจริงเหล่านี้ได้ในการปฏิบัติศาสนบริการของพระสงฆ์

บรรดาสามเณรต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษต่อการศึกษาพระคัมภีร์ ซึ่งต้องเป็นเสมือนวิทยุของวิชาเทววิทยาทั้งหมด³³ เริ่มด้วยการให้ความรู้ทั่วไปอย่างเหมาะสม แล้วจึงศึกษาวิชาอธิบายความหมายพระคัมภีร์ในรายละเอียด จะได้เข้าใจความคิดหลักสำคัญของการเปิดเผยความจริงจากพระเจ้า และได้รับพลังบันดาลใจและอาหารหล่อเลี้ยงจิตใจจากการอ่านและรำพึงภาวนาพระคัมภีร์เป็นประจำทุกวัน

34

ในการสอนวิชาเทววิทยาด้านสัจธรรม ก่อนอื่นควรเสนอความคิดหลักในพระคัมภีร์ อธิบายให้บรรดาสามเณรเรียนรู้ว่าบรรดาบิดาจารย์ของพระศาสนจักรทั้งตะวันออกและตะวันตกได้มีบทบาทอย่างไรในการถ่ายทอดและศึกษาค้นคว้าความจริงแต่ละข้อที่ได้รับการเปิดเผยเหล่านี้ แล้วจึงสอนประวัติศาสตร์ของข้อความเชื่อ โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ของเรื่องนี้กับประวัติศาสตร์ทั่วไปของพระศาสนจักรด้วย³⁵ ต่อจากนั้นบรรดาสามเณรจึงเรียนรู้ที่จะศึกษาธรรมล้ำลึกเรื่องความรอดพ้นให้เข้าใจลึกซึ้งและเห็นความต่อเนื่องของธรรมล้ำลึกเหล่านี้ เพื่อจะอธิบายได้ชัดเจนโดยมีนักบุญโทมัสเป็นอาจารย์สอน³⁶ ยังต้องสอนบรรดาสามเณรให้รู้ด้วยว่าธรรมล้ำลึกเหล่านี้แสดงตัวและทำงานอยู่เสมอในกิจกรรมทางพิธีกรรม³⁷ และในชีวิตทั้งหมดของพระศาสนจักร เขายังต้องเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาต่างๆของมนุษย์อาศัยแสงสว่างของการที่พระเจ้าทรงเปิดเผยความจริง และปรับใช้ความจริงนิรันดรเหล่านี้กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอของมนุษย์ รวมทั้งสื่อสารความจริงเหล่านี้ด้วยวิธีการที่เหมาะสมแก่มนุษย์ร่วมสมัยด้วย³⁸

เช่นเดียวกัน ควรปรับปรุงเทววิทยาแขนงอื่นๆให้สัมพันธ์กับพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า และประวัติศาสตร์ความรอดพ้นอย่างมีชีวิตชีวา ต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษปรับปรุงเทววิทยาด้านจริยธรรมให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ให้เนื้อหาการสอนได้รับการหล่อเลี้ยงมากขึ้นจากพระคัมภีร์ ช่วยให้ผู้มีความเชื่อในพระคริสตเจ้าแลเห็นความสูงส่งของกระแสเรียกที่ตนได้รับ รวมทั้งพันธะที่จะต้องทำให้ความเชื่อที่บังเกิดผลเป็นความรักสำหรับชีวิตของโลก ในการสอนกฎหมายและประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรด้วยเช่นเดียวกัน จำเป็นต้องพิจารณาธรรมล้ำลึกของพระศาสนจักรตามพระธรรมนูญความเชื่อ “เกี่ยวกับพระศาสนจักร” ที่สภาสังคายนาไนได้ประกาศไว้ พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นบ่อเกิดประการแรกและจำเป็นของจิตวิญญาณของคริสตศาสนา ก็ต้องได้รับการสอนตามเจตนารมณ์ของมาตรา 15 และ 16 ของธรรมนูญเรื่องพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์³⁹

เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพของท้องถิ่นต่างๆแล้ว บรรดาสามเณรควรได้รับคำแนะนำให้มีความรู้สมบูรณ์ขึ้นเกี่ยวกับพระศาสนจักรและกลุ่มคริสตชนที่แยกตนจากสันตะสำนักที่กรุงโรม เพื่อเขาจะได้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมเอกภาพของมวลคริสตชนตามข้อกำหนดของสภาสังคายนา⁴⁰

บรรดาสามเณรยังควรได้รับการแนะนำให้รู้จักศาสนาอื่นๆที่แพร่หลายอยู่ในแต่ละท้องถิ่น เพื่อจะได้รู้ดีขึ้นว่าพระเจ้าทรงจัดให้ศาสนาเหล่านั้นมีความดีและความจริงอะไรบ้าง และเรียนรู้ที่จะตอบโต้ความหลงผิด และรู้จักสื่อสารแสงสว่างสมบูรณ์ของความจริงให้แก่ผู้ที่ยังไม่มีได้

17) การสอนด้านวิชาการต้องมุ่งทั้งให้ความรู้ และช่วยอบรมบรรดาสามเณรให้มีชีวิตภายในด้วย จึงต้องพิจารณาปรับปรุงวิธีการสอนให้มีทั้งการบรรยาย การสัมมนา และฝึกงานตามความจำเป็น รวมทั้งให้บรรดาสามเณรได้ศึกษาทั้งส่วนตัวหรือโดยแยกเป็นกลุ่มเล็กๆ ต้องเอาใจใส่ให้การศึกษอบรมทั้งหมด

มีเอกภาพและความมั่นคง โดยหลีกเลี่ยงไม่ให้มีหลักสูตรและวิชาที่ต้องเรียนมากเกินไป และต้องละเว้นปัญหาเหล่านั้นที่แทบจะไม่มีคามสำคัญใดๆอีกต่อไปแล้ว หรือให้ละปัญหาเหล่านั้นไว้สำหรับการศึกษาระดับสูงกว่านั้น

18) ยังเป็นหน้าที่ของพระสังฆราชที่จะจัดส่งเยาวชนซึ่งมีอุปนิสัย คุณธรรม และสติปัญญาที่เหมาะสมไปยังสถาบัน สถานศึกษา หรือมหาวิทยาลัยเฉพาะ เพื่อจะเตรียมให้เป็นพระสงฆ์ที่มีความรู้ทางวิชาการสูงขึ้น ทั้งในวิชาเกี่ยวกับศาสนาโดยตรง และในวิชาอื่นที่ควรจะมี เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการต่างๆในการแพร่ธรรม ส่วนการอบรมด้านจิตใจและงานอภิบาลก็ไม่ควรจะถูกกละเลยเป็นอันขาด โดยเฉพาะถ้าเขายังไม่ได้บวชเป็นพระสงฆ์

VI. หลักสูตรเพื่อการอบรมสั่งสอนด้านงานอภิบาลโดยเฉพาะ

19) ความสนใจด้านงานอภิบาลที่จำเป็นต้องแทรกซึมอยู่ในการอบรมทั้งหมดแก่บรรดาสามเณร⁴¹ยังเรียกร้องให้เขาได้รับการอบรมอย่างเข้มข้นเป็นพิเศษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาสนบริการศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะในการสอนคำสอนและการเทศน์ ในคารวกิจด้านพิธีกรรมและการประกอบพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ในงานด้านเมตตาคิจิต ในหน้าที่การพบปะผู้หลงผิดไปและผู้ไม่มีความเชื่อ และในหน้าที่งานอภิบาลด้านอื่นๆ จึงต้องสอนเขาโดยละเอียดให้มีศิลป์ในการแนะนำจิตใจเพื่อว่าบุตรทุกคนของพระศาสนจักรจะได้ดำเนินชีวิตคริสตชนโดยรู้สำนึกอย่างเต็มที่ และพร้อมจะประกาศข่าวดี รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ตามฐานะของตน เขายังต้องเรียนรู้ที่จะช่วยเหลือบรรดานักบวชทั้งชายหญิงโดยเอาใจใส่เช่นเดียวกันให้ดำเนินชีวิตตามกระแสเรียกเฉพาะของตนและพัฒนาชีวิตของตนตามจิตตารมณ์ของคณะอย่างมั่นคง⁴²

ควรส่งเสริมความสามารถเฉพาะตนทุกๆด้านของบรรดาสามเณร ซึ่งจะช่วยให้เขาอย่างมากให้รู้จักเสวนากับผู้อื่นได้ เช่นการรู้จักฟังผู้อื่นและเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ในรูปแบบต่างๆ ด้วยจิตตารมณ์ความรัก⁴³

20) ยังต้องสอนบรรดาสามเณรให้รู้จักใช้ความช่วยเหลือที่วิชาการด้านต่างๆ ไม่ว่าจะทางศึกษาศาสตร์ จิตวิทยา หรือมานุษยวิทยา⁴⁴ อาจนำมาให้ตามหลักการที่ถูกต้องและตามกฎระเบียบของผู้ปกครองในพระศาสนจักร ในทำนองเดียวกัน บรรดาสามเณรยังต้องได้รับการสั่งสอนโดยละเอียดให้ปลูกฝังและส่งเสริมงานฆราวาสแพร่ธรรม⁴⁵ รวมทั้งส่งเสริมงานแพร่ธรรมอย่างมีประสิทธิภาพในรูปแบบต่างๆ เขายังต้องมีจิตตารมณ์คาทอลิกอย่างแท้จริงที่ช่วยให้เขาก้าวข้ามขอบเขตของสังฆมณฑลประเทศชาติ หรือจารีตของตน เพื่อตอบสนองความต้องการของพระศาสนจักรสากล มีจิตใจพร้อมจะประกาศพระวรสารทั่วทุกแห่งหน⁴⁶

21) เนื่องจากว่าบรรดาสามเณรจำเป็นต้องเรียนรู้ศิลปการทำงานแพร่ธรรมทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ ทั้งยังต้องรู้จักทำงานด้วยความรับผิดชอบส่วนตัวและร่วมงานกับผู้อื่นด้วย ดังนั้น ตลอดหลักสูตรการศึกษาอบรม รวมทั้งในช่วงเวลาหยุดเรียนด้วย เขาจึงต้องได้รับการสอนให้ฝึกงานตามความเหมาะสม ซึ่งต้องจัดขึ้นให้สอดคล้องกับอายุของสามเณรและสภาพของท้องถิ่น ตามความเห็นรอบคอบของพระสังฆราช อย่างมีระบบและมีผู้เชี่ยวชาญงานอภิบาลคอยแนะนำ ถึงกระนั้นจำต้องระลึกด้วยความช่วยเหลือเหนือธรรมชาตินั้นทรงพลังมากกว่าเสมอ⁴⁷

VII. การศึกษาอบรมยังต้องดำเนินต่อไปหลังจบหลักสูตรในสามเนรลัยแล้ว

22) จากสภาพสังคมปัจจุบัน การศึกษาอบรมเพื่อเป็นพระสงฆ์ยังต้องดำเนินต่อไปและทำให้สมบูรณ์ หลังจบหลักสูตรการศึกษาอบรมในสามเนรลัยแล้วด้วย⁴⁸ จึงเป็นหน้าที่ของสภาพระสังฆราชในแต่ละประเทศที่จะใช้วิธีการที่เหมาะสม เช่นสถาบันอบรมงานอภิบาลซึ่งทำงานร่วมกับเขตวัดที่ได้เลือกไว้ตามความเหมาะสม การประชุมที่จัดขึ้นตามวาระ และการฝึกงานตามโอกาสเพื่อช่วยให้พระสงฆ์หนุ่มน้อยๆ ได้รับการแนะนำสำหรับชีวิตสงฆ์และงานแพร่ธรรม ทั้งในด้านชีวิตจิต วิชาการและงานอภิบาล เพื่อปรับปรุงและส่งเสริมชีวิตสงฆ์และงานแพร่ธรรมนี้ให้ทันสมัยและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บทสรุป

บรรดาพระสังฆราชของสภาสังคายนาครั้งนี้ดำเนินงานต่อจากที่สภาสังคายนาที่เมืองเตรินท์ได้เริ่มไว้ มีความวางใจมอบภาระแก่บรรดาผู้ปกครองและอาจารย์ของสามเนรลัย เพื่ออบรมเยาวชนให้เป็นพระสงฆ์ของพระคริสตเจ้าในอนาคต ตามจิตตารมณ์การปรับปรุงให้ทันสมัยที่สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์ครั้งนี้ส่งเสริม จึงขอเตือนอย่างแข็งขันให้ทุกท่านเหล่านี้มีจิตสำนึกถึงความหวังของพระศาสนจักรและความรอดพ้นของวิญญูณที่ท่านได้รับมอบหมายให้ดูแล ยินดีรับกฎเกณฑ์ต่างๆของกฤษฎีกาฉบับนี้ และทำให้บังเกิดผลอุดมบริบูรณ์ที่คงอยู่ตลอดไป

ข้อกำหนดทุกข้อและแต่ละข้อที่กำหนดไว้ในกฤษฎีกาฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบของบรรดาพระสังฆราชผู้ร่วมประชุมสภาสังคายนา และเราเอง อาศัยอำนาจอัครสาวกตามที่ได้รับมอบจากพระคริสตเจ้า พร้อมกับบรรดาพระสังฆราชผู้ร่วมประชุม ขอรับรอง สั่ง และกำชับในพระจิตเจ้า ให้ข้อกำหนดเหล่านี้ของสภาสังคายนาได้รับการประกาศให้มีผลบังคับเพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า

ให้ไว้ ณ กรุงโรม จากสำนักนักบุญเปโตร

วันที่ 28 เดือนตุลาคม คริสตศักราช 1965.

ข้าพเจ้า เปาโล พระสังฆราชของพระศาสนจักรคาทอลิก

ตามด้วยรายการลงนามของบรรดาพระสังฆราช

ทศไนย์ คมกฤส แปลจากต้นฉบับภาษาละติน

บ้านอับราฮัม สามพราน

27 กันยายน 2012 วันระลึกถึงนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล

[1] Universi populi Dei progressum ex ipsius Christi voluntate a sacerdotum ministerio quam maxime pendere, ex verbis patet quibus Dominus Apostolos eorumque successores et cooperatores constituit Evangelii praecones, novi populi electi duces et mysteriorum Dei dispensatores; idem confirmatur ex Patrum ac Sanctorum effatis atque ex iteratis Summorum Pontificum documentis. Cf. in primis: S. PIUS X, Exhort. ad Clerum *Haerent animo*, 4 aug. 1908: S. Pii X *Acta* IV, pp. 237-261. PIUS XI, Litt. Encycl. *Ad catholici Sacerdotii*, 20 dec. 1935: AAS 28 (1936), imprimis pp. 37-52. PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*, 23 sept. 1950: AAS 42 (1950), pp. 657-702. IOANNES XXIII, Litt. Encycl. *Sacerdotii Nostri primordia*, aug. 1959: AAS 51 (1959), pp. 545-579. PAULUS VI, Ep. Apost. *Summi Dei Verbum*, 4 nov. 1963: AAS 55 (1963), pp. 979-995.

[2] Universa institutio sacerdotalis, id est Seminarii ordinatio, institutio spiritualis, ratio studiorum, alumnorum vita communis et disciplina, exercitia pastoralia variis locorum adiunctis accommodanda sunt. Quae accommodatio, ad praecipua principia quod spectat, secundum normas communes facienda est, pro clero saeculari ab Episcoporum Conferentiis, et congrua ratione a Superioribus competentibus pro clero regulari (cf. S. Congr. de Religiosis, Const. Apost. *Sedes Sapientiae eique adnexa Statuta Generalia*, art. 19, ed. altera, Romae, pp. 38 s.).

[3] Inter praecipuas aerumnas quibus Ecclesia hodie affligitur, fere ubique eminet vocationum exigua copia. Cf. PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*: «... sacerdotum numerus cum in catholicorum regionibus, tum in missionalibus terris, impar plerumque increscentibus necessitatibus est»: AAS 42 (1950), p. 682. IOANNES XXIII «Il problema delle vocazioni ecclesiastiche e religiose è quotidiana sollecitudine del Papa..., e sospiro della sua preghiera, aspirazione ardente della sua anima». (Ex *Allocutione ad I Congressum Internationalem de Vocationibus ad Status Perfectionis*, 16 dec. 1961: AAS 54 (1962), p. 33.

[4] PIUS XII, Const. Apost. *Sedes Sapientiae*, 31 maii 1956: AAS 48 (1956), p. 357. PAULUS VI, Ep. Apost. *Summi Dei Verbum*, 4 nov. 1963: AAS 55 (1963), pp. 984 ss.

[5] Cf. imprimis: PIUS XII, *Motu proprio Cum nobis* «de Pontificio Opere Vocationum Sacerdotalium apud S. Congregationem Seminariis et Studiorum Universitatibus praepositam constituendo», 4 nov. 1941: AAS 33 (1941), p. 479; cum adnexis Statutis et Normis ab eadem S. Congregatione promulgatis die 8 sept. 1943. *Motu proprio Cum supremae* «de Pontificio Opere primario religiosarum vocationum», 11 febr. 1955: AAS 47 (1955), p. 266; cum adnexis *Statutis et Normis a S. Congr. de Religiosis promulgatis* (ibid., pp. 298-301); CONC. VAT. II, Decr. De accommodata renovatione vitae religiosae, *Perfectae Caritatis*, n. 24; Decr. De Pastoralis Episcoporum munere in Ecclesia, *Christus Dominus*, n. 15.

[6] Cf. PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*, 23 sept. 1950: AAS 42 (1950), p. 685.

[7] Cf. CONC. VAT. II, Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen Gentium*, n. 28: AAS 57 (1965), p. 34.

[8] Cf. PIUS XI, Litt. Encycl. *Ad Catholici Sacerdotii*, 20 dec. 1935: AAS 28 (1936), p. 37: «Diligens imprimis esto moderatorum magistrorumque dilectus... Sacris eiusmodi conlegiis sacerdotes tribuite maxima virtute ornatos; neque gravemini eos e muneribus abstrahere,

specie quidem maioris ponderis, quae tamen cum hac capitali re, cuius partes nulla alia susceperit, comparari nequeunt». Quod seligendi optimos principium iterum inculcatur a Pio XII in *Litteris Apostolicis ad Ordinarios Brasiliae directis* die 23 aprilis 1947, Discorsi e Radiomessaggi IX, pp. 579-580.

[9] De communi officio Seminariis auxiliatricem operam navandi cf. PAULUS VI, Ep. Apost. [Summi Dei Verbum](#), 4 nov. 1963: AAS 55 (1963), p. 984.

[10] Cf. PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*, 23 sept. 1950: AAS 42 (1950), p. 684; S. CONGR. DE SACRAMENTIS, Litt. circulares *Magna equidem ad locorum Ordinarios*, 27 dec. 1935, n. 10. Pro religiosis cf. *Statuta Generalia adnexa Constitutioni Apostolicae Sedes Sapientiae*, 31 maii 1956, art. 33. PAULUS VI, Ep. Apost. [Summi Dei Verbum](#), 4 nov. 1963: AAS 55 (1963), p. 987 s.

[11] Cf. PIUS XI, Litt. Encycl. *Ad Catholici Sacerdotii*, 20 dec. 1935: AAS 28 (1936), p. 41.

[12] Statuitur, ut in determinandis Seminariorum regionalium vel nationalium Statutis omnes Episcopi quorum interest partem habeant, derogando praescripto *canonis 1357*, par. 4 CIC.

[13] Cf. PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*, 23 sept. 1950: AAS 42 (1950), p. 674; S. CONGR. DE SEM. ET STUD. UNIV., *La Formazione spirituale del candidato al sacerdozio*, Città del Vaticano 1965.

[14] Cf. S. PIUS X, Exhort. ad Clerum, *Haerent animo*, 4 aug. 1908: S. Pii X Acta, IV, pp. 242-244; PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*, 23 sept. 1950: AAS 42 (1950), pp. 659-661; IOANNES XXIII, Litt. Encycl. [Sacerdotii Nostri primordia](#), 1 aug. 1959: AAS 51 (1959), p. 550 s.

[15] Cf. PIUS XII, Litt. Encycl. *Mediator Dei*, 20 nov. 1947: AAS 39 (1947), pp. 547 ss. et 572 s.; IOANNES XXIII, Adhort. Apost. *Sacrae Laudis*, 6 ian. 1962: AAS 54 (1962), p. 69; CONC. VAT. II, Const. de Sacra Liturgia, [Sacrosanctum Concilium](#), art. 16 et 17: AAS 56 (1964), p. 104 s.; S. CONGR. RITUUM, *Instructio ad executionem Constitutionis de Sacra Liturgia recte ordinandam*, 26 sept. 1964, nn. 14-17: AAS 56 (1964), p. 880 s.

[16] Cf. IOANNES XXIII, Litt. Encycl. [Sacerdotii Nostri Primordia](#): AAS 51 (1959), p. 559 s.

[17] Cf. CONC. VAT. II, Const. dogm. de Ecclesia, [Lumen Gentium](#), n. 28: AAS 57 (1965), p. 35 s.

[18] S. AUGUSTINUS, In *Ioannem tract.* 32, 8: PL 35, 1646.

[19] Cf. PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*: AAS 42 (1950), pp. 662 s., 685, 690; IOANNES XXIII, Litt. Encycl. [Sacerdotii Nostri Primordia](#): AAS 51 (1959), pp. 551-553; 556 s.; PAULUS VI, Litt. Encycl. *Ecclesiam suam*, 6 aug. 1964: AAS 56 (1964), p. 634 S.; CONC. VAT. II, Const. dogm. de Ecclesia, [Lumen Gentium](#), imprimis n. 8: AAS 57 (1965), p. 12.

[20] Cf. PIUS XII, Litt. Encycl. *Sacra Virginitas*, 25 mart. 1954: AAS 46 (1954), pp. 165 ss.

- [21] Cf. S. CYPRIANUS, *De habitu virginum*, 22: PL 4, 475; S. AMBROSIUS, *De virginibus I*, 8, 52: PL 16, 202 s.
- [22] 22 Cf. PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*: AAS 42 (1950), p. 663.
- [23] Cf. PIUS XII, Litt. Encycl. *Sacra Virginitas*, l. c., pp. 170-174.
- [24] Cf. PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*, l. c., pp. 664 et 690 s.
- [25] Cf. PAULUS VI, Ep. Apost. [Summi Dei Verbum](#), 4 nov. 1963: AAS 55 (1963), p. 991.
- [26] Cf. PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*, l. c., p. 686.
- [27] Cf. PAULUS VI, Ep. Apost. [Summi Dei Verbum](#), l. c., p. 993.
- [28] Cf. CONC. VAT. II, Const. dogm. de Ecclesia, [Lumen Gentium](#) nn. 7 et 28: AAS 57 (1965), pp. 9-11; 33.
- [29] Cf. PIUS XII, Litt. Encycl. *Humani Generis*, 12 aug. 1950: AAS 42 (1950), pp. 571-575.
- [30] Cf. PAULUS VI, Litt. Encycl. [Ecclesiam suam](#), 6 aug. 1964: AAS 56 (1964), pp. 637 ss.
- [31] Cf. PIUS XII, Litt. Encycl. *Humani Generis*, 12 aug. 1950: AAS 42 (1950), pp. 567-569; *Allocutio Si diligis*, 31 maii 1954: AAS 46 (1954), p. 314 s.; PAULUS VI, *Allocutio in Gregoriana Pontificia Studiorum Universitate habita*, 12 mart. 1964: AAS 56 (1964), p. 364 s.; CONC. VAT. II, Const. dogm. de Ecclesia, [Lumen Gentium](#) n. 25: AAS 57 (1965), pp. 29-31.
- [32] Cf. S. BONAVENTURA, *Itinerarium mentis in Deum*, Prol., n. 4: «(Nemo) credat quod sibi sufficiat lectio sine unctione, speculatio sine devotione, investigatio sine admiratione, circumspectio sine exultatione, industria sine pietate, scientia sine charitate, intelligentia sine humilitate, studium absque divina gratia, speculum absque sapientia divinitus inspirata» (S. BONAVENTURA, *Opera Omnia*, V, Quaracchi 1891, p. 296).
- [33] Cf. LEO XIII, Litt. Encycl. *Providentissimus Deus*, 18 nov. 1893: ASS 26 (1893-94), p. 283.
- [34] Cf. PONTIFICIA COMMISSIO DE RE BIBLICA, *Instructio de Sacra Scriptura recte docenda*, 13 maii 1950: AAS 42 (1950), p. 502.
- [35] Cf. PIUS XII, Litt. Encycl. *Humani Generis*, 12 aug. 1950: AAS 42 (1950), p. 568 s.: «... sacrorum fontium studio sacrae disciplinae semper iuvenescent; dum contra speculatio quae ulteriorem sacri depositi inquisitionem negligit, ut experiundo novimus, sterilis evadit».
- [36] Cf. PIUS XII, *Sermo ad Alumnos Seminariorum*, 24 iunii 1939: AAS 31 (1939), p. 247: «Aemulatio ... in veritate quaerenda et propaganda per commendationem doctrinae S. Thomae non supprimitur, sed excitatur potius ac tuto dirigitur». PAULUS VI, *Allocutio in Gregoriana Pont. Studiorum Univ. habita*, 12 mart. 1964: AAS 56 (1964), p. 365: «(Magistri) ... vocem Ecclesiae Doctorum reverenter auscultent, inter quos Divus Aquinas praecipuum obtinet locum; Angelici enim Doctoris tanta est ingenii vis, tam sincerus veritatis

amor, ac tanta sapientia in altissimis veritatibus pervestigandis, illustrandis aptissimoque unitatis nexu colligendis, ut ipsius doctrina efficacissimum sit instrumentum non solum ad Fidei fundamenta in tuto collocanda, sed etiam ad sanae progressionis fructus utiliter et secure percipiendos». Cf. etiam *Allocutio coram VI Congressu Internationali Thomistico*, 10 sept. 1965: AAS 57 (1965), pp. 788-792.

[37] Cf. CONC. VAT. II. Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 7 et 16: AAS 56 (1964), pp. 100 s. et 104 s.

[38] Cf. PAULUS VI, Litt. Encycl. *Ecclesiam suam*, 6 aug. 1964: AAS 56 (1964), p. 640 s.

[39] Cf. CONC. VAT. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 10, 14, 15, 16; S. CONGR. RITUUM, *Instructio ad executionem Constitutionis de Sacra Liturgia recte ordinandam*, 26 sept. 1964, nn. 11 et 12: AAS 56 (1964), p. 879 s.

[40] Cf. CONC. VAT. II, Decr. de Oecumenismo, *Unitatis Redintegratio* nn. 1, 9, 10: AAS 57 (1965), pp. 90 et 98 s.

[41] Perfecta pastoris forma potest deduci ex recentiorum Pontificum documentis quae de vita, de dotibus et de institutione Sacerdotum distincte agunt, imprimis: S. PIUS X, Exhort. ad Clerum *Haerent animo*, S. Pii X Acta, IV, pp. 237 ss.; PIUS XI, Litt. Encycl. *Ad Catholici Sacerdotii*: AAS 28 (1936), pp. 5 ss.; PIUS XII, Adhort. Apost. *Menti Nostrae*: AAS 42 (1950), pp. 657 ss.; IOANNES XXIII, Litt. Encycl. *Sacerdotii Nostri Primordia*: AAS 51 (1959), pp. 545 ss.; PAULUS VI, Ep. Apost. *Summi Dei Verbum*: AAS 55 (1963), pp. 979 ss. Non pauca de formatione pastorali inveniuntur etiam in Litt. Encycl. *Mystici Corporis* (1943), *Mediator Dei* (1947), *Evangelii Praecones* (1951), *Sacra Virginitas* (1954), *Musicae Sacrae Disciplina* (1955), *Princeps Pastorum* (1959), necnon in Const. Apost. *Sedes Sapientiae* (1956) pro Religiosis. PIUS XII, IOANNES XXIII et PAULUS VI etiam in suis allocutionibus ad seminaristas et sacerdotes formam boni pastoris compluries illustrarunt.

[42] De momento status, qui professione consiliorum evangelicorum constituitur cf. CONC. VAT. II, Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen Gentium*, cap. VI: AAS 57 (1965), pp. 49-53; Decr. de accommodata renovatione vitae religiosae, *Perfectae Caritatis*.

[43] Cf. PAULUS VI, Litt. Encycl. *Ecclesiam suam*, 6 aug. 1964: AAS 56 (1964), passim, imprimis pp. 635 s. et 640 ss.

[44] Cf. imprimis IOANNES XXIII, Litt. Encycl. *Mater et Magistra*, 15 maii 1961: AAS 53 (1961), pp. 401 ss.

[45] Cf. praecipue CONC. VAT. II, Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen Gentium* n. 33: AAS 57 (1965), p. 39.

[46] Cf. CONC. VAT. II, Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen Gentium*, n. 17: AAS 57 (1965), p. 20 s.

[47] Plurima documenta Pontificia praemonent contra periculum in actione pastorali neglegendi finem supernaturalem et parvipendendi saltem practice subsidia supernaturalia; cf. imprimis documenta in nota 41 laudata.

[48] Recentiora S. Sedis documenta particularem de neosacerdotibus curam habendam urgent; commemoranda sunt imprimis: PIUS XII, Motu Proprio *Quandoquidem*, 2 aprilis

1949: AAS 41 (1949), pp. 165-167; Adhort. Apost. *Menti Nostrae*, 23 septembris 1950: AAS 42 (1950); Const. Apost. (pro Religiosis) *Sedes Sapientiae*, 31 maii 1956 et Statuta Generalia adnexa; *Allocutio ad sacerdotes «Convictus Barcinonensis»*, 14 iunii 1957: Discorsi e Radiomessaggi, XIX, pp. 271-273. PAULUS VI, *Allocutio coram sacerdotibus Instituti «Gian Matteo Giberti» dioecesis Veronensis*, 11 martii 1964: L'Osservatore Romano, 13 marzo 1964.